

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **D. P. L.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov-Dolní Suchá,
Na kopci 5
zastoupen Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem
sídlem 140 00 Praha 4, Na Pankráci 820/45

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2020 č. j. OAM-446/LE-BA02-HA13-2019, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce obecně namítal, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a v důsledku toho nesprávně aplikoval příslušná ustanovení zákona o azylu. Dále namítal, že jeho problémy s věřitelem a také s policistou, který jej obvinil z výtržnictví a vyhrožoval mu zabitím, lze kvalifikovat jako nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Dále uvedl, že nemůže v zemi původu praktikovat svou víru. Vyslovil názor, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany ve formě doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, jelikož mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že žalobce nejprve v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že je bez náboženského vyznání. Následně sdělil, že je křesťanem, což odůvodnil tím, že je národností kinh a domnívá se, že náboženství a národnost jsou totožné pojmy. Následně sdělil, že si spletl pojmy. Žalovaný zdůraznil, že ze skutečností uvedených samotným žalobcem na dotaz správního orgánu stran křesťanství je zcela zřejmé, že žalobce nedisponuje ani těmi nejzákladnějšími znalostmi o křesťanství. Správní orgán tedy po právu uzavřel, že tvrzení žalobce o jeho potížích souvisejících s vyznáním víry nepůsobí ve světle všech okolností důvěryhodně. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce se vzhledem k situaci, kterou ve své vlasti údajně prožil, a s příkořím na něm činěným a jím popisovaným, neřešil tuto ihned po příjezdu do České republiky. Již tehdy mohl o mezinárodní ochranu požádat. Avšak tím, že tak učinil až po 14 letech od svého příjezdu do České republiky v roce 2005, správní orgán o odůvodněnosti jeho obav nepřesvědčil. Žalobce nepožádal o mezinárodní ochranu bezprostředně po svém příjezdu do ČR, ale až poté, kdy mu bylo zrušeno pobytové povolení, což také nasvědčuje účelovosti jeho žádosti. Po ztrátě pobytového povolení se žalobce podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany snažil na území České republiky i nadále setrvat a tím si zde legalizovat svůj další pobyt. Tento závěr žalovaný opírá nejen o skutečnost, že samotný žalobce uvedl, že hodlá setrvat na území ČR, neboť zde žije již velmi dlouho a přivykl zdejšímu životu, ale také o skutečnost, že v České republice má družku, příbuzné a přátele a rovněž zázemí. K tvrzení žalobce, že se obává o svůj život, protože mu vyhrožoval věřitel a policista a je obviněn z výtržnictví, žalovaný konstatoval, že výše uvedené žalobce neoznámil na policii. Jeho tvrzení, že se nemůže obrátit s žádostí o pomoc na policii, není ničím podložené. Z informací o zemi původu plyne, že Vietnam je funkčním státem, jehož úřady a bezpečnostní aparát mají území státu zcela pod kontrolou. Občané Vietnamu mají možnost obrátit se v případě poškození trestnou činností či porušování jejich práv a svobod na příslušné státní orgány. Žalovaný uzavřel, že na základě výpovědi žalobce jednoznačně dospěl k závěru o tom, že žalobce uváděl jednak rozporuplné informace a jednak uváděl informace, které nedokládaly přiměřenou pravděpodobnost pronásledování. Žalovaný vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu.

4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). V souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 9. 10. 2019. V žádosti, v rámci údajů, které žalobce poskytl k podané žádosti, žalobce uvedl, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky. Z Vietnamu vycestoval 15. 5. 2005. Na území ČR vstoupil 16. 5. 2005. Při vycestování z vlasti disponoval vízem za účelem podnikání. V dřívější době nežádal o udělení mezinárodní ochrany v České republice ani v jiných státech. Je zdravý, nemá žádná zdravotní omezení ani jiné zvláštní potřeby. Není členem žádné politické strany. O mezinárodní ochranu v České republice žádá proto, že zde žije již dlouho, má zde družku, příbuzné, konkrétně tetu a strýce. V pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce dále doplnil, že při vycestování z vlasti neměl žádné potíže. V květnu 2018 mu bylo vízum zrušeno. Když požádal o povolení k dlouhodobému pobytu, nebylo mu uděleno. Žalobce dále tvrdil, že ve Vietnamu vyznával křesťanství a z tohoto důvodu svou vlast opustil. Křesťané byli v jeho vlasti sledováni a zadržováni. I on byl zadržen policií, a to v červenci roku 2004 na dobu necelých dvou měsíců, a byl zbit. Žalobce nebyl schopen odpovědět na otázky správního orgánu, k jaké církvi nebo větvi křesťanství se hlásí, jaké svátky slaví, jaké křesťanské svátky zná. K dotazu, jaká kniha je pro křesťany nejdůležitější, odpověděl, že při bohoslužbě se čte z knihy, ale neví z jaké, protože není kněz. Nevěděl, co je Svatá trojice. Křesťanská modlitba dle jeho vyjádření je zakončena poděkováním Buddhovi. Žalobce dále uvedl, že odmítá návrat do Vietnamu, neboť se obává, že ho policie zadrží. Obává se o svůj život i z jiných důvodů. Před odjezdem z Vietnamu do ČR si půjčil větší finanční obnos na vysoký úrok. Zapůjčené peníze není schopen zaplatit. Peníze si půjčil od lichváře, který mu vyhrožoval, že ho zabije, pokud se do Vietnamu vrátí. Proto se obává o svůj život. Nevzpomíná si, ve kterém roce mu lichvář vyhrožoval. Na policii výhrůžky neoznámil, protože má spor s jedním policistou. Policista mu vyhrožoval, že ho zabije a někdy v průběhu roku 2004 ho obvinil z výtržnictví. Žalobce byl opakovaně v průběhu pohovoru poučen o tom, že je povinnen poskytovat správnímu orgánu nezbytnou součinnost a uvádět pravdivé a úplné informace. Žalobce rovněž sdělil, že Vietnam naposledy navštívil v roce 2011, pobýval tam déle než jeden týden a žádné potíže ve vlasti neměl. V České republice žije s přítelkyní. Na dotaz správního orgánu, z jakého důvodu žádá o mezinárodní ochranu, žalobce odpověděl, že v České republice žije více než 15 let a přivykl zdejšímu životu. Co se týče dalších skutkových zjištění z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tam uvedená skutková zjištění jsou správná a korespondují s obsahem správního spisu.
6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je legalizace jeho pobytu na území České republiky, neboť zde pozbyl pobytové povolení. V České republice má družku, příbuzné a přátele a rovněž zázemí. Návrat do Vietnamu odmítá z důvodu, neboť tam nemůže svobodně vyznávat svou víru. Také proto, že se obává o život. Má obavy z věřitele a také z policisty, který jej obvinil z výtržnictví a vyhrožoval mu zabitím. Ve vlasti nemá žádné zázemí.

7. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu žalobce, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Při posouzení žádosti žalobce žalovaný konkrétně vycházel z informací z cizineckého informačního systému, dále z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu, ze dne 31. 5. 2019, ze zprávy Mezinárodní organizace pro migraci, Údaje o zemi Vietnam 2018, ze dne 28. 1. 2019.
8. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany plyne, že žalobce byl se všemi podklady seznámen dne 16. 12. 2019. Žalobce nenavrhł žádné další podklady pro rozhodnutí. Proti zdrojům informací a způsobu jejich získání nevyslovil žádné námitky. Na dotaz správního orgánu, zda chce uvést nějaké skutečnosti nebo nové informace, odpověděl, že jakmile obdrží informace týkající se náboženství ve Vietnamu, doloží je. Kdy uvedené informace obdrží, mu není známo. Ze správního spisu se podává, že žalobce žádné deklarované písemnosti správnímu orgánu nepředložil.
9. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečně nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
10. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
11. Soud zastává názor, že žalobce neuvedl a ani správní orgán nenalezl žádné skutečnosti, na základě kterých by žalobci mohla hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma ve smyslu § 14a odst. 1 a odst. 2 zákona o azylu. V napadeném rozhodnutí žalovaný přezkoumatelným způsobem odůvodnil své úvahy o nesplnění podmínek udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Soud s nimi souhlasí, proto na závěry žalovaného v podrobnostech odkazuje. Vylíčení celé situace žalobcem má zdejší soud za nevěrohodné. Předně nelze pominout, že žalobce přicestoval do České republiky v roce 2005 a o mezinárodní ochranu požádal až po 14 letech. Pominout nelze ani tu podstatnou skutečnost, že z výpovědi žalobce vyplynulo, že nemá ani ty nejzákladnější znalosti o křesťanské vírouce. Soud považuje tvrzení žalobce o tom, že byl kvůli tomu, že je křesťanem, zadržen a fyzicky napaden vietnamskou policií, za nepravděpodobné a tvrzení žalobce, že nemůže v zemi původu praktikovat svou víru, za účelové. Tvrdil-li žalobce, že se obává vycestování do své vlasti, neboť dluží vysokou finanční částku tamnějšímu věřiteli a není schopen ji zaplatit, pak se nejedná o azylově relevantní důvod pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Potíže se soukromými osobami ve státě původu, spočívající např. ve vyhrožování či vydírání, nelze bez dalšího považovat za důvody pro udělení doplňkové ochrany. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna,

podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 440/2004-53). Kroky státních orgánů na ochranu před vážnou újmou lze mít za přiměřené a tudíž ochranu za poskytnutou, mj. tehdy, je-li ve státě, kam má být žadatel navrácen, zaveden účinný právní systém pro odhalování, stíhání a trestání jednání představující pronásledování nebo způsobení vážné újmy a žadatel má k této ochraně přístup (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 48/2008-57). Ze správního spisu vyplynulo, že policie a její bezpečnostní složky ve Vietnamu fungují. Skutečnost, že existují problémy v oblasti dodržování zákonů či nižší efektivnost pomoci ze strany policie u případných problémů vzniklých mezi soukromými osobami, není azylově relevantní důvod. Skutečnost, že žalobce možnosti ochrany ze strany státních orgánů nevyužil, nelze klást státu původu k tíži. Uvedené soud vztahuje i ve vazbě na tvrzení žalobce o údajném vyhrožování ze strany policisty. Obavy žalobce jsou jen hypotetické a nepodložené, spekulativní a účelově použité, s cílem vyvolat ve správním orgánu domněnku o důvodech azylově relevantních, které však v jeho případě zjištěny nebyly. Soud uzavírá, že žalobce neuvedl žádné relevantní důvody pro udělení doplňkové ochrany a ani žalovaný takové důvody ze zpráv o situaci ve Vietnamu nezjistil. Relevantním důvodem není ani skutečnost, že žalobce zde chce žít, protože zde žije jeho družka a příbuzní (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 1 Azs 178/2015, sp. zn. 9 Azs 3/2010).

12. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle 78 odst. 7 s. ř. s.
13. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31. 3. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje

